

[Aase Olesen.]

af de to køn, uden dermed at have sagt noget om, hvorvidt man er villig til at gå videre.

Hagen Hagensen (KF):

Der kan nok være grund til at sidestille forhold af kønslig karakter mellem personer af samme køn med kønslig omgængelse mellem personer af forskelligt køn, men — og der er et men — vi må beskytte vore unge, og det gælder ikke mindst, når der er tale om forhold af kønslig karakter mellem personer af samme køn, som man vel fortsat må mene afviger fra det normale. Fuldvoksne personer kan være frit stillet i henseende til, hvilken omgang de vil have med hinanden, men der bør være beskyttende bestemmelser for unge, ikke mindst hvor der er tale om personer af samme køn.

Jeg ved meget vel, at der også kan være tale om, at unge personer i alderen op til de 18 år, der i øjeblikket er beskyttelsesgrænsen, undertiden udnytter ældre, i kraft af den måde, hvorpå de har fået dem til at stå i kønsligt forhold til sig, men det kan nu ikke afholde mig fra alligevel at mene, at vi bør have denne noget højere beskyttelsesgrænse.

Det er derfor efter min opfattelse således, at man i hvert fald meget nøje må overveje, om man kan nedsætte grænsen fra det, den er nu. Vi er rede til at drøfte forholdene, men kan næppe love at ville slutte os til forslaget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke medvirke til det foreliggende lovforslag om at forandre den homoseksuelle lavalder til 15 år. Vi mener, det er det naturligste at have heteroseksuelt seksualliv, og vi mener, at det er ulykkeligt at være homoseksuel, og mener derfor, at unge bør beskyttes, så vidt det overhovedet kan lade sig gøre.

Straffelovrådet har i dette spørgsmål indhentet oplysninger fra retslægerrådet, der har givet udtryk for nogen usikkerhed, og udtalelsen baseres væsentligt på en enkelt overlæges udtalelser. Efter dette skulle det være næsten godtgjort, at seksualdriftens organisation skulle være tilendebragt allerede i fosterlivet, og at man altså ikke i ungdommen, i puberteten kunne udvikle

homoseksualitet. Men som sagt er der megen usikkerhed i retslægerrådet.

Jeg kender i hvert fald fra min egen psykiatriske praksis adskillige unge, endda så højt oppe i alderen som medens de aftjente deres værnepligt og kort efter, som har følt sig meget påvirket af, at de f. eks. er blevet beskyldt for et enkelt feminint træk i deres karakter, og det har i hvert fald skabt dem mange kvaler og formening om, at de var homoseksuelle. Jeg tror, at de unge, der er selv sikre, unge, som er nervøse, er meget udsat for i den unge alder at kunne få en forandring af seksualdriften.

Straffelovrådet har også indhentet oplysninger fra Københavns børne- og ungdomsværn, og dér taler man om, at den homoseksuelle prostitution igen er dukket op. Det kan være meget ulykkeligt, idet det netop er i de år, da de unge skal have en uddannelse; nu får de den lettere indtjening, og der er risiko for, at de måske fortsætter i kriminalitet senere.

Vi kan derfor ikke medvirke.

Tove Jørgensen (DKP):

Denne principielle ligestilling mellem homoseksuelle og heteroseksuelle, som ligger i SF's forslag, kan vi ikke have noget at indvende imod. Det, der ligesom gør visse mennesker bange, er jo et spørgsmål om ældre voksnes forhold til yngre børn, men vi kan ikke se, at det skulle være mere kriminelt at forføre mindreårige, hvis man er homoseksuel, end hvis man er heteroseksuel. Selvfølgelig kan det omvendte heller ikke være tilfældet.

Vi er da klar over, at vi skal være opmærksom på at beskytte vores børn mod udnyttelse fra ældre voksne. Det var måske rimeligt, om man i loven sondrede mellem forhold mellem jævnaldrende og ældre voksnes udnyttelse af mindreårige børn. I det tilfælde, hvor der er tale om forhold mellem mindreårige børn, er det jo kun skadeligt med en kriminalisering, idet det i de fleste tilfælde vil skabe flere problemer, end det løser.

Dette forslag er så lidt vidtrækkende, at det ikke kan møde nogen som helst indvendinger fra vores side. Vi kan gå ind for forslaget.